

Sourander-suvun kesäjuhla historiallisessa Turussa 26. elokuuta 2006

Scripsit Anita Sourander

Sourander-suvun kokoontumisia tuntuvat säät suosivan: tänäkin lauantaiamuna kesäinen aurinko lämmitti jo aikaisin, kun suvun jäsenet Suomen eri kolkista suuntasivat kohti Turkuun tai olivat jo aikaisemmin lähteneet matkaan, kaukaisimpia tulijoita lienee ollut Patrick, joka tuli Ruotsista. Kokoontumispaikaksi oli valittu Aurakadulla joen tuntumassa sijaitseva perinteikäs Svenska Klubben, jonka sukuyhdistyksen hallitus oli käynyt katsastamassa jo tammikuussa ja sopivaksi, tyylikkääksi ja tunnelmalliseksi havainnut. Kuten odottaa sopikin, oli klubilla kaikki erinomaisen hyvässä järjestyksessä kokousta varten ja audiovisuaaliset välineet valmiina.

Sydäntälämmittävät jälleennäkemiset ja ilmoittautuminen toteutuivat Svenska Klubbenin au-

lassa, Sointu otti vastaan tulijoita ja jakoi sukuhaarojen erivärisinä erottuvat nimilaput. Päivän aluksi pidettiin yhdistyksen varsinainen kokous, johon osallistujia kertyi parisenkymmentä, hyvin riittävästi päätöksentekoa varten.

Hallituksen karismaattinen ja luonteva puheenjohtaja Raimo avasi kokouksen ja kutsui kokouksen puheenjohtajaksi Rafael Kydin.

Raimo ja sihteeri Mauri olivat valmistelleet kokouksen

huolellisesti, joten sääntöjen määräämien asioiden käsittely eteni Rafaelin johdolla sujuvasti diojen ja monisteiden selkiyttäessä käsiteltävää kohtaa.

Raimo pyysi saada luopua hallituspaikastaan ja puheenjohtajan tehtävästään oltuaan vetovastuussa jo vuodesta 1999, jolloin aloitettiin Tuusulan kokouksen valmistelu. Niinpä hallituksen kokoonpano vaihtui melkoisesti, uusina jäseninä mukaan tulivat Annette Sucksdorff varsinaisena ja Karoliina Sourander ja Eero Weuro varajäseninä.

Heti yhdistyksen kokouksen jälkeen hallitus piti pikaisen järjestäytymiskokouksen. Hallituksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Mauri Sourander ja toiseksi sihteeriksi Annette Sucksdorff, erikoisalana ruotsinkieliset asiat. Yhdistys on kaksikielinen ja on tärkeätä, että hallituksessa vaalitaan tätä perinnettä.

Uusi hallitus päätti ensi töikseen kutsua yhdistyksen pitkäaikaisen puheenjohtajan ja perustamisvaiheissa erityisesti ansioituneen vetäjän Raimon kunniapuheenjohtajaksi.

Kokouksen päätyttyä siirryimme päivän ohjelman mukaisesti kiertoajelulle.

Bussi odotti jo Svenska Klubbenin vastapäisellä pysäkillä ja lisää pikaisesti ilmoittautunutta joukkoa kertyi koko bussillinen, yhteensä 42 osallistujaa.

Auto kaarteli Aurajoen rantoja ja asiantunteva oppaamme Karita Holm ennätti kertoa monenlaista Turun historiasta, esimerkiksi mistä sanonta "Menee päin Prinkkalaa" oli saanut alkunsa. Kaikillehan on tuttu Joulurauhan julistuksesta tämä Brinkhallin talo vanhan Turun keskustasta. Ajoimme myös Rettigin palatsin ohitse,

jossa nykyään sijaitsee arkeologinen museo: Aboa Vetus et Nova, sekä kuulimme tähän liittyvän hauskan kuvauksen Turun vaiheista pimeimmältä keskialjalta nykypäiviin.

Pysähdyimme Tuomiokirkon eteen ja kapusimme rappuset maamme vanhimpaan ja suurimpaan pyhättöön. Tarinat eri rakennusvaiheista, Turun paloista, hautaholveista ja Katariina Maununtyttärestä olivat ehtymättömiä ja sisälsivät ainakin nuorille Sourandereille paljon uutta, yllättävää ja mieleenpainuvaa.

Kirkossa ollessamme oli helteinen sää kääntynyt ukonilmaksi ja jouduimme tekemään pikaisia päätöksiä jatkokierroksesta. Sää ei oikein suosinut kävelymatkaa Vartiovuoren näköalapaikalle, olisimme varmaan olleet kuin uitetut koirat ulkotiloissa.

Pia Kyyrö-Harju tarttui tapansa mukaa tarkokkaasti toimeen. Pian ja hänen sisarensa Annen johdolla eväät nautittiin bussissa suoja-
sa sateelta. Kaikilla oli selvästi nälkä ja jano eli tarjottavat otettiin vastaan halukkaasti. Bussi kierteli vielä Turun linnan ympäri ja palasi lopulta lähtöruutuun.

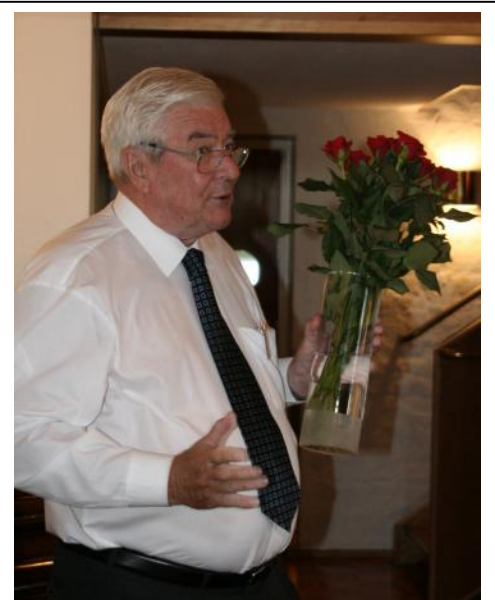
Osa eväistä, erityisesti viinistä, oli vielä nauttimatta, ja niin ydinjoukko retkeläisiä jäi Aurakadulle pitämään sadetta lehmuksen alla ja jatkamaan evästaukoa tutustuakseen toisiinsa ennen iltajuhlaan sonnustautumista.

Juhlalliseen sukokokoukseen saapui lisää väkeä niin innokasta tahtia, että ilmoittautumistiskillä oli ajoittain ruuhkaa. Mutta pääasia toki oli, että kaikki mahduimme juhlaan yhdessäolosta nauttimaan ja lopulta meitä olikin koossa 86 kaiken ikäisiä Sourandereja. Seinälle kiinnitettyihin sukutauluihin tuli kiitettävästi täydennystä illan mittaan vanhoista ja nuorista, ja illan mittaan jännitimme vielä tietoa vastasyntyneestä sukulaisesta.

Uusi hallitus esittäytyi, puheenjohtajan nuija siirtyi Raimolta Maurille ja väistyvä puheenjohtaja kukitettiin juhallisesti. Puheessaan kunniapuheenjohtaja Raimo lausui kiitokset hallitustiimille ja erityisesti edellisessä hallituksessa puheenjohtajan ansiokkaana aisaparina uurastaneelle Mauri-sihteerille. Tämän jälkeen vastavalittu puheenjohtaja Mauri teki selkoa yhdistyksen tähänastisesta toiminnasta sekä kertoi tulevaisuuden suunnitelmista. Esittäytymiskierros oli hauska ja informatiivinen. Salamavalot välkkyi-

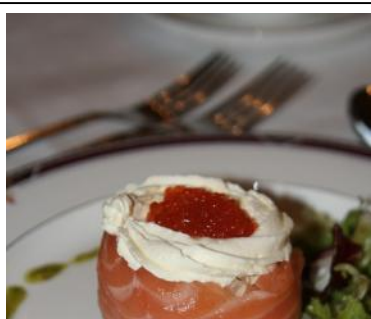
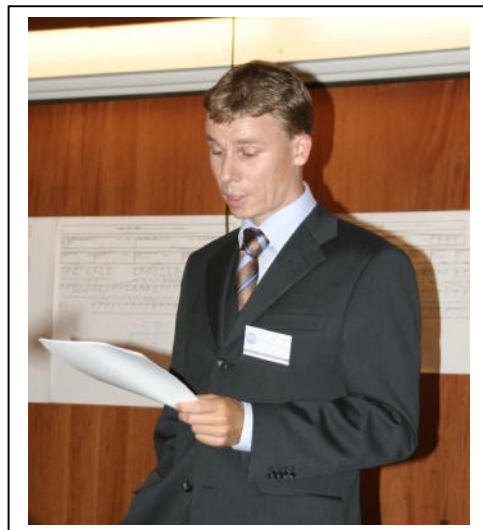

vät monelta suunnalta, joten koko juhlaväki onnistuttiin taltiomaan filmille.

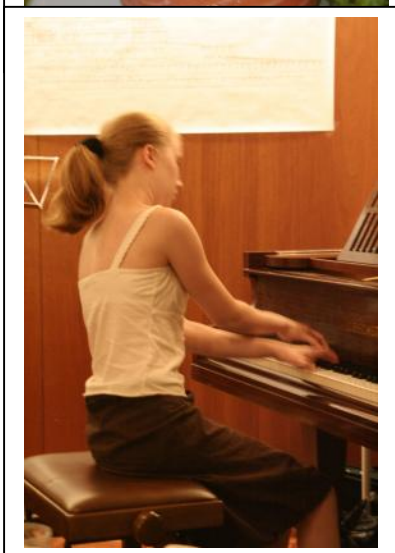

Myös videot olivat koko illan käytössä ja moni hauska tilanne taltioidui myöhemmin seurattavaksi. Seuraavan sukujuhlan pitopaikka jäi avoimeksi, mutta esim. Jyväskylä ja Nokia tuntuivat alustavasti saavan kannatusta.

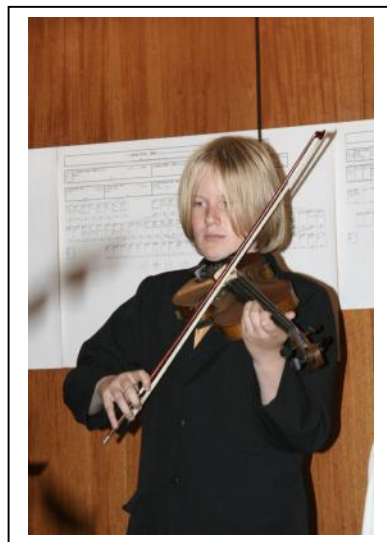
Kokouksen historiaosuudessa Ulf kertoi värikkäästi eri tavoin merkittävistä tai kiehtovista Sourandereista sekä näiden vaiheista lähinnä ajanjaksolta 1500 -1800. Oula Silvennoinen taas oli tutkinut tuoreempia ja ennen julkaisemattomia lähteitä, kuten Kansallisarkiston ja Suojelupoliisin tietoja Sourandereista. Hän raportoi sanatarkasti näistä arkistoista löytyneistä sukua koskevista merkinnöistä.

Vapaan sanan osuudessa Leif kiinnitti kuulijoitten huomiota siihen, että hänen mielestään viranomaisarviot ja arkistolainaukset eivät osuneet oikeaan sukulaistemme luonnehdinnoissa, vaan antoivat heistä väärän kuvan.

Illallisen aluksi tarjottiin aperitiiviksi kuohuviini. Kaikkien ruokahalu oli herännyt jo ohjelman eri käännteissä ja alkuruokana ollut lohiterriini nautittiin tyytyväisinä. Pääruokana oli erinomaista savupeuraa ja jälkiruokana suklaamousse.

Ruokailun lomassa nuoret Kempπισet musisoivat: Viljami, Pauli

ja Milja esiintyivät Maria-äitinsä säestämänä.

Ilonan pianonsoitto osoitti melkoista teknistä osaamista ja musikaalista lahjakkuutta. Jälkiruokan aikana Marcus ja Dan

Sucksdorff lauloivat tunnelmoivasti ja sykhdyttävästi Elvis- ja gospel-musiikin hengessä. Seurustelua juhlan hengessä riitti pitkälle puoleen yöhön asti, ja moni ennestään tuntematon sukulainen tuli tutuksi, erityisesti kaukaa saapunut.

Tietenkin myös lapset osallistuivat täysin rinnoin juhlahumuun ja kiinnostuivat niin flyygelin mekaniikasta, että oli pelättävissä sen hajoavan osasiinsa. Klubin baari oli myös auki ja asiaan vihkiytyneet siirtyivät nauttimaan sen antimista.

Lauantai lähenteli jo puolta yötä, kun viimeiset Souranderit poistuivat hienot puitteet sukujuhlalle tarjonneelta Svenska Klubbenilta. Yö oli lämmin ja tunnelma Aurajoen rannalla etelämainen kronikoitsijan vaeltaessa yökortteeriinsa.

Maineikkaan Hamburger Börsin yökerho oli valikoitunut ”jatkokokousten” pitopaikaksi. Ramin ja tyttärensä Riitan, Rafaelin sekä Harri Stenbergin

tarinointi siellä kosketti tietävästi filosofiaa ja Wagnerin musiikkia. Myös Pia ja Anne saivat siellä hauskaa seuraa Ulfista. Sanan nuorten Souranderien jatkoista olivat panneet kiertämään Karoliina Anitantytär ja Marcus Thorinpoika sekä Jaakko Eeronpoika (Weuro), ja tulos oli hyvä. Mutta nuorison juhlinnan hauskoista käänteistä ja yllättävistä vaikutuksista raportoiminen ei enää kuulu tämän kronikan piiriin.

Suvun kokoontuminen Turussa oli monessa mielessä mieliin painuva ja ohjelmaltaan ja puitteiltaan onnistunut, siitä suuret kiitokset järjestäjille. Erityisen sykhdyttävää on ollut jo perinteisten tapaamisten suoma mahdollisuus tutustua ja tuntea läheisyyttä sukulaisiin, joitten on tiennyt olevan olemassa, mutta jotka aikaisemmin olivat vain

nimiä Släkten Sourander – kirjassa, tarinoissa tai sukutauluissa. Näin kokoontuessamme on kuin oma perhe olisi laajentunut. Suku on osoittautunut sukupolvia yhdistäväksi läheisten verkostoksi.